

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

20.01.15.
Poslovni broj: 15 Pr-5358/11-15

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski radni sud u Zagrebu po sucu tog suda Adeli Turkalj, u pravnoj stvari tužitelja Milana Parać, iz Zagreba, Sabolski put 5, OIB: 20582998103, zastupanog po punomoćniku Goranu Arandelović, diplomiranom pravniku u Savezu samostalnih sindikata Hrvatske, Zagreb, Trg kralja Petra Krešimira IV br. 2, protiv tuženika Industrogradnja grupa d.d. Zagreb, Savska c. 66, OIB: 19751350811, zastupanog po punomoćniku Damiru Pokupec, odvjetniku iz Zagreba, radi isplate, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 09. prosinca 2014. godine, u prisutnosti punomoćnika tužitelja i u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, dana 20. siječnja 2015. godine,

presudio je

I Nalaže se tuženiku Industrogradnja grupa d.d. Zagreb, Savska c. 66, OIB: 19751350811, da tužitelju Milanu Parać, iz Zagreba, Sabolski put 5, OIB: 20582998103, u roku od 8 dana isplatiti ukupan iznos od 102.780,67 kuna sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na iznos od 26.174,40 kuna počevši od 01. ožujka 2010. godine do isplate, a na iznos od 76.606,27 kuna počevši od 11. travnja 2011. godine do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena.

II Odbija se dio tužbenog zahtjeva kojim tužitelj potražuje iznos od 0,27 kuna sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 01. ožujka 2010. godine do isplate, kao i dio tužbenog zahtjeva kojim tužitelj potražuje zakonsku zateznu kamatu na iznos od 76.606,27 kuna za razdoblje od 12. ožujka 2011. do 10. travnja 2011. godine.

Obrazloženje

Tužitelj je dana 01. prosinca 2011. godine podnio tužbu protiv tuženika radi isplate otpremnine, neisplaćene plaće, jubilarne nagrade i regresa za 2008., 2009. i 2010. godinu. U tužbi je naveo da je bio radnik prednika tuženika (prije IND. d.o.o., Operativa -Lomnica kao dio Industrogradnje Grupa d.d.) sve do 11. ožujka 2011. kada je zbog stečaja dobio otkaz. Nadalje navodi da je od Agencije za stečaj naplatio iznos od 8.793,75 kuna, pa od tuženika potražuje razliku u iznosu od 76.606,27 kuna sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 12. ožujka 2011. godine do isplate.

Također navodi da je prije gore navedenog poslodavca do 28. veljače 2010. godine radio u Operativi Zapad d.o.o. u stečaju, a koja pravna osoba se prije zvala Industrogradnja stanogradnja d.o.o. i koja je potpisnik Kolektivnog ugovora sa ovdje tuženikom od 31. listopada 2007. godine, a kojim je tuženik preuzeo obvezu isplate duga tužitelju. Nadalje

navodi da je od Agencije naplatio iznos od 23.310,24 kune pa od tuženika potražuje razliku u iznosu od 26.174,67 kuna sa zateznom zakonskom kamatom od 01. ožujka 2010. do isplate.

U odgovoru na tužbu tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti te ističe prigovor promašene pasivne legitimacije.

Nadalje navodi da "Grupa Industrogradnja" koja se spominje u dijelu Kolektivnog ugovora nije pravna osoba, te da ista ne postoji kao takva niti je ikada postojala, pa se ne može niti stvoriti bilo kakva obveza u ime nepostojeće pravne osobe. Nadalje navodi da iz Izjave o pristupanju Kolektivnom ugovoru proizlazi da je istu potpisala Industrogradnja d.o.o što znači da ovdje tuženik nije potpisao navedenu izjavu i da njegova obveza niti ne postoji. Ističe da bi postojala obveza tuženika, isti je trebao potpisati izjavu o pristupanju Kolektivnom ugovoru.

Predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti i naložiti plaćanje tužitelju parničnog troška.

U podnesku predanom na ročištu dana 06. studenog 2012. godine tuženik navodi da je Kolektivni ugovor na koji se poziva tužitelj raskinut, te da se primjenjuje Granski kolektivni ugovor odnosno Kolektivni ugovor za graditeljstvo. Također navodi da je razlika između ta dva Kolektivna ugovora u tarifnim stavovima i činjenici da se Granskim kolektivnim ugovorom za graditeljstvo uređuje odgovornost svakog pojedinog pravnog subjekta koji se bavi granom djelatnosti povezanoj sa graditeljstvom za svoje obveze, dok je kod Kolektivnog ugovora za ovdje tuženika bila određena njegova supsidijarna odgovornost. S obzirom da takve supsidijarne odgovornosti nema u Granskom kolektivnom ugovoru, predlaže u cijelosti odbiti tužbeni zahtjev.

U istom podnesku navodi da ne može dati precizno očitovanje na okolnost visine tužbenog zahtjeva jer ne raspolaže dokumentacijom iz koje bi bilo vidljivo koliko je potraživanje tužitelja jer isti nije bio njegov zaposlenik.

Radi ocjene osnovanosti tužbenog zahtjeva sud je izvršio uvid u izvadak iz Kolektivnog ugovora od 31. listopada 2007. godine s (list 4-5 spisa), povijesni izvadak iz sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu za tuženika (list 6 spisa), povijesni izvadak iz sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu za Operativu - Lomnicu d.o.o. u stečaju (list 7 spisa), Izjavu o pristupanju Industrogradnje d.o.o. Kolektivnom ugovoru od 24. srpnja 2009. godine (list 8 spisa), povijesni izvadak iz sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu za Operativu Zapad d.o.o. (list 9-15 spisa), Pregled potraživanja radnika od 30. travnja 2011. godine (list 16 spisa), Pregled potraživanja radnika od 02. svibnja 2011. godine (list 17 spisa), rješenje Agencije za osiguranje radničkih potraživanja u slučaju stečaja poslodavca od 13. lipnja 2011. (list 18 spisa), odluku o otkazu ugovora o radu od 8. srpnja 2010. godine (list 19 spisa), rješenje Agencije za osiguranje radničkih potraživanja u slučaju stečaja poslodavca od 28. lipnja 2010. uz tablicu utvrđenih tražbina Trgovačkog suda u Zagrebu od 30. ožujka 2010. godine (list 20 i 21 spisa), dopis Sindikata graditeljstva Hrvatske i Novog sindikata od 30. rujna 2008. godine (list 33 spisa) i u presliku radne knjižice tužitelja (list 41-45 spisa).

Sud nije prihvatio dokazni prijedlog tuženika da se naloži tužitelju da dostavi dokaz da su gđa Jasna Fleš i gđa Đurđa Brzović, obje članice uprave Industrogradnje d.o.o., imale ovlasti potpisati dokument pod nazivom Izjava o pristupanju Kolektivnom ugovoru, budući je u konkretnom slučaju teret dokaza o navedenom na tuženiku, pa ukoliko tuženik smatra da iste nisu imale ovlast za potpisivanje takve Izjave to trebaju i dokazati.

Na temelju tako provedenog postupka, a cijeneći dokaze sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP-a), sud je ocijenio da je tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan.

Uvidom u povijesni izvadak Trgovačkog suda u Zagrebu za tuženika utvrđeno je da je Industrogradnja d.d. promijenila naziv u Industrogradnja grupa d.d.

Uvidom u povijesni izvadak iz sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu utvrđeno je da je Operativa Lomnica d.o.o.- u stečaju prije imala naziv Industrogradnja d.o.o.

Uvidom u povijesni izvadak iz sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu utvrđeno je da je Operativa Zapad d.o.o. prije imala naziv Industrogradnja - Operativa d.o.o., a prije toga Industrogradnja - stanogradnja d.o.o.

Uvidom u Kolektivni ugovor od 31. listopada 2007. godine, a čiji je potpisnik između ostalih i Industrogradnja stanogradnja d.o.o. s time da je istom Industrogradnja d.o.o. pristupila dana 24. srpnja 2009. godine (list 8 spisa), u članku 107. određeno je da će Industrogradnja d.d. (sada Industrogradnja grupa d.d. odnosno tuženik) u slučaju otkazivanja Ugovora o radu za sve radnike bez obzira u kojem d.o.o. ili d.d. u sastavu grupe Industrogradnja rade, obračunati i isplatiti sva dospjela potraživanja najkasnije do dana prestanka radnog odnosa ukoliko d.o.o.-i nisu u mogućnosti isplatiti sami, a čl. 108. istog Kolektivnog ugovora određeno je da se pod obračunom svih dospjelih potraživanja iz čl.107. smatraju obračuni neisplaćenih plaća, naknada plaće i drugih materijalnih potraživanja na koje radnik ima pravo sukladno Kolektivnom ugovoru do dana prestanka radnog odnosa te obračun otpremnine prema Kolektivnom ugovoru i čl.125. Zakona o radu.

Odredbom čl. 109. navedenog Kolektivnog ugovora propisano je da je Industrogradnja d.d. dužna ukupno obračunata potraživanja iz čl. 108. ovog ugovora isplatiti u novcu najkasnije s danom prestanka radnog odnosa.

Iz naprijed navedenog proizlazi da nije osnovan prigovor tuženika o promašenoj pasivnoj legitimaciji.

Uvidom u dopis Sindikata graditeljstva Hrvatske, sindikalna podružnica Industrogradnja d.d. Zagreb i Novog sindikata, sindikalna podružnica Industrogradnja Zagreb od 30. rujna 2008. godine upućen Industrogradnji d.d. Zagreb (tuženiku) proizlazi da gore navedeni sindikati otkazuju memorandum i tarifne stavove od 21. kolovoza 2008. godine. Iz istog proizlazi da nije sklopljen i potpisan novi KU u grupi Industrogradnja te da se traži nastavak kolektivnih pregovora, te da se poštuje i primjenjuje važeći KU za graditeljstvo sa najnižom osnovnom plaćom za koeficijent 1,00 u iznosu od 2.747,00 kuna.

Sud je mišljenja da gore navedenim dopisom nije otkazan KU od 31. listopada 2007. godine budući iz sadržaja istoga to ne proizlazi, a u ostalom u čl. 115. KU od 31. listopada 2007. godine je navedeno da se isti sklapa na neodređeno vrijeme, a člankom 103. istoga da se u slučaju da je jedna strana krši obveze koje je preuzela ovim ugovorom druga strana može ugovor otkazati, ali je otkaz potrebno drugoj strani prethodno najaviti u roku koji ne može biti kraći od 3 mjeseca. Nadalje, odredbom čl. 263. Zakona o radu (NN 149/09) propisano je da se KU sklopljen na neodređeno vrijeme može otkazati ali da se otkaz mora dostaviti svim strankama Kolektivnog ugovora.

S obzirom da tuženik ničim nije dokazao da je otkazan KU od 31. listopada 2007. godine, sud je zaključio da se gore navedenim dopisom traži samo primjena najniže osnovne plaće za koeficijent 1,00 u iznosu od 2.747,00 kuna, a skladu s odredbom čl. 115. navedenog KU u kojoj se navodi u stavku 2. da će se za svaku poslovnu godinu provesti njegova novacija i prilagođavanje uvjetima gospodarenja u toj poslovnoj godini.

Nadalje, iz Kolektivnog ugovora jasno proizlazi da je tuženik preuzeo obvezu isplate svih dospjelih potraživanja do dana prestanka radnog odnosa svim radnicima bez obzira u

kojem d.o.o. ili d.d. u sastavu Grupe Industrogradnja rade, pa je bez ikakvog uporišta u sadržaju Kolektivnog ugovora navod tuženika da Grupa Industrogradnja koja se spominje u Kolektivnom ugovoru nije pravna osoba i da za nju nije bilo moguće stvoriti bilo kakvu obvezu jer je očigledno da Grupa Industrogradnja nije niti naznačena kao samostalna pravna osoba, niti su u odnosu na nju utvrđene bilo kakve obveze.

Također je neosnovan navod tuženika da iz Izjave o pristupanju Kolektivnom ugovoru proizlazi da je istu potpisala Industrogradnja d.o.o. što znači da ovdje tuženik nije potpisao navedenu izjavu i da njegova obveza niti ne postoji.

Naime, treba naglasiti da Industrogradnja d.o.o. nije prijašnji naziv tuženika, već poslodavca tužitelja (sada Operativa Lomnica d.o.o.), a s obzirom da je ista potpisala Izjavu o pristupanju Kolektivnom ugovoru ovaj sud smatra da nije bilo potrebe da Operativa Lomnica d.o.o. ponovno potpisuje takvu izjavu budući se radi o istoj pravnoj osobi koja je samo promijenila naziv.

Isto tako Kolektivni ugovor je potpisala Industrogradnja stanogradnja d.o.o. koja je promijenila ime u Industrogradnja Operativa d.o.o. pa u Operativa zapad d.o.o. (poslodavac tužitelja u periodu od 18. studenog 2008. godine do 28. veljače 2010. godine), te stoga nije bilo potrebe da se potpisuje izjava o pristupanju Kolektivnom ugovoru jer se radi o istoj pravnoj osobi.

Također treba naglasiti da je Industrogradnja d.d. kao što je već i prije navedeno promijenila naziv u Industrogradnja grupa d.d., te je ista potpisala Kolektivni ugovor od 31. listopada 2007. godine, te nema potrebe da zbog promjene naziva potpisuje Izjavu o pristupanju Kolektivnom ugovoru kada je ista potpisnik Kolektivnog ugovora od 31. listopada 2007. godine.

Iz pregleda potraživanja radnika od 30. travnja 2011. godine ovjerenog i potpisanog od stečajnog upravitelja društva Operativa Lomnica d.o.o. u stečaju proizlazi da je poslodavac ostao dužan tužitelju iznos od 76.775,28 kuna s osnova neisplaćenih plaća, regresa i naknade za neiskorišteni godišnji odmor.

Iz pregleda potraživanja radnika od 02. svibnja 2011. godine ovjerenog i potpisanog od stečajnog upravitelja društva Operativa Lomnica d.o.o. u stečaju proizlazi da je poslodavac ostao dužan tužitelju iznos od 8.624,74 kuna na ime neisplaćenih plaća za vrijeme otkaznog roka.

Uvidom u rješenje Agencije za osiguranje radničkih potraživanja u slučaju stečaja poslodavca od 13. lipnja 2011. godine utvrđeno je da tužitelju pripada pravo na isplatu iznosa od 8.793,75 kuna na ime neisplaćene plaće i naknade plaće za neiskorišteni godišnji odmor, a u obrazloženju istog je navedeno da svoja potraživanja do punog iznosa priznatog prava radnik može ostvarivati u nadležnom sudskom postupku.

Uvidom u rješenje Agencije za osiguranje radničkih potraživanja u slučaju stečaja poslodavca od 28. lipnja 2010. godine utvrđeno je da je tužitelju priznato pravo na isplatu iznosa od 23.310,24 kuna na ime neisplaćene plaće i otpremnine, a iz tablica utvrđenih tražbina Trgovačkog suda u Zagrebu od 30. ožujka 2010. godine proizlazi da je dug stečajnog dužnika Operative zapad prema tužitelju iznos od 49.484,64 kuna na ime otpremnine, regresa i plaća za studeni i prosinac 2009. godine i siječanj 2010. godine, kao i naknade plaće za vrijeme otkaznog roka.

Uvidom u Odluku o otkazu ugovora o radu od 08. veljače 2010. godine proizlazi da se tužitelju otkazuje ugovor o radu zbog otvaranja stečajnog postupka nad trgovačkim društvom Operativa Zapad d.o.o.

Uvidom u presliku radne knjižice tužitelja proizlazi da je isti u Operativi Zapad d.o.o. radio do 28. veljače 2010. godine, a u Operativi Lomnica d.o.o. do 10. travnja 2011. godine.

S obzirom da je tužitelj uskladio svoje potraživanje sa rješenjem Agencije za osiguranje radničkih potraživanja u slučaju stečaja poslodavca od 13. lipnja 2011. godine, te potražuje iznos umanjen za iznos priznat gore navedenim rješenjem sud je usvojio njegov zahtjev za isplatom iznosa od 76.606,27 kuna. Nadalje, sud je tužitelju dosudio i iznos od 26.174,40 kuna, a koji iznos odgovara iznosu umanjenom za iznos priznat u rješenju Agencije za osiguranje radničkih potraživanja u slučaju stečaja poslodavca od 28. lipnja 2010. godine, s time da ga je odbio sa iznosom od 0,27 kuna kao prekomjerno postavljenog. Naime, potraživanje tužitelja utvrđeno pred Trgovačkim sudom u Zagrebu iznosi 49.484,64 kuna, a iznos koji je priznat tužitelju u gore navedenom rješenju Agencije iznosi 23.310,24 kuna ($49.484,64 - 23.310,24 = 26.174,40$).

Odluka o kamatama temelji se na odredbi čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05 dalje ZOO-a), a iste teku na iznos od 26.174,40 kuna počevši od 01. ožujka 2010. godine do isplate, a na iznos od 76.606,27 kuna počevši od 11. travnja 2011. godine pa do isplate s obzirom da je sukladno odredbama čl. 107. i čl. 109. Kolektivnog ugovora od 31. listopada 2007. godine određeno da će se radnicima isplatiti sva dospjela potraživanja najkasnije do dana prestanka radnog odnosa.

Kako je iz radne knjižice tužitelja vidljivo da je dan prestanka njegovog radnog odnosa kod Operative Lomnica d.o.o. 10. travnja 2011. godine, sud je odbio njegov zahtjev za isplatom kamate na iznos od 76.606,27 kuna za razdoblje od 12. ožujka 2011. godine do 10. travnja 2011. godine.

Slijedom izloženog odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 20. siječnja 2015. godine

Sudac:

Adela Turkalj v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 8 dana računajući od dana primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi Županijskom sudu u Zagrebu putem ovog suda u četiri istovjetna primjerka.

DNA:

- punomoćniku tužitelja
- punomoćniku tuženika

Za točnost otpavka ovlaštenu službenik:

Tamara Filipec

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU

Odluka je pravomoćna dana 19. 01. 2016.

Odluka je izvršna dana 13. 02. 2016.

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

U Zagrebu, 05. 02. 2016.

Ovlašteni službenik

Poslovni broj 1962 R-961/2015-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU	
1 PRIMLJENO	
neposr. poštom	26 -01- 2016
obično prepor.	
u	prim.
pristojba	

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca mr.sc. Iris Gović Penić predsjednice vijeća, Vlaste Horvat-Mataić članice vijeća i sutkinje izjaviteljice i Gordane Filipović, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Milana Paraća iz Zagreba, Sabolski put 5, OIB:20582998103, zastupanog po punomoćniku Goranu Arandelović, dipl. pravniku u Savezu samostalnih sindikata Hrvatske, Zagreba, Trg kralja Petra Krešimira IV br. 2., protiv tuženika Industrogradnja grupa d.d. iz Zagreba, Savska cesta 66, OIB:19751350811, zastupanog po punomoćniku Damiru Pokupcu, odvjetniku u Zagrebu, radi isplate, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Općinskog radnog suda u Zagrebu poslovni broj Pr-5358/11-15 od 20. siječnja 2015., u sjednici vijeća održanoj dana 19. siječnja 2016.

presudio je

Žalba tuženika Industrogradnja grupa d.d. iz Zagreba odbija se kao neosnovana i potvrđuje se presuda Općinskog radnog suda u Zagrebu poslovni broj Pr-5358/11-15 od 20. siječnja 2015. u točki I izreke, osim u dijelu kojim su dosuđene zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak te se u tom dijelu presuda preinačuje i sudi:

II/ Preinačuje se ista presuda u dijelu kojim je prihvaćen zahtjev za isplatu zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u bruto plaći i sudi:

„Odbija se zahtjev tužitelja za isplatu zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u bruto plaći.“

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom naloženo je tuženiku isplatiti tužitelju iznos 102.780,67 kn sa zateznom kamatom tekućom na iznos 26.174,40 kn od 1. ožujka 2010. do isplate, i na iznos 76.606,27 kn od 11. travnja 2011. do isplate (toč. I), odbijen je tužbeni zahtjev u dijelu kojim je tužitelj tražio iznos od 0,27 kn sa zateznim kamatama i u dijelu kojim potražuje zateznu kamatu na iznos 76.606,27 kn za razdoblje od 12. ožujka 2011. do 10. travnja 2011. kao neosnovan.

Protiv prvostupanjske presude žalbu je podnio tuženik zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom da se presuda preinači i odbije tužbeni zahtjev uz naknadu parničnog troška ili da se ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

Tužitelj je podnio odgovor na žalbu u kojem osporava žalbene razloge i predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu

Žalba je djelomično osnovana.

Prema odredbi čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 - dalje: ZPP) drugostupanjski sud ispituje prvostupanjsku presudu u onom dijelu u kojemu se pobija žalbom, a ako se iz žalbe ne vidi u kojem se dijelu presuda pobija, drugostupanjski sud uzet će da se presuda pobija u dijelu u kojemu stranka nije uspjela u sporu.

Drugostupanjski sud ispituje prvostupanjsku presudu u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ovoga Zakona i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Tuženik je žalbu podnio zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, a budući da navedeni žalbeni razlog nije obrazložio, prvostupanjska presuda ispitana ja primjenom odredbe čl. 365. st. 2. ZPP i nije nađeno da bi prvostupanjski sud počinio bitne povrede odredaba parničnog postupak na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

Predmet postupka je isplata 76.775,28 kn i iznosa 26.174,40 kn s osnove neisplaćenih plaća, regresa i naknade za neiskorišteni godišnji odmor

Prvostupanjski sud prihvatio je tužbeni zahtjev jer je utvrdio da je tužitelj bio radnik u trgovačkom društvu Operativa – zapad d.o.o. i trgovačkog društva Operativa Lomnica d.o.o., oboje u stečaju, te da je zbog stečaja tužitelju prestao radni odnos, a da se tuženik obvezao Kolektivnim ugovorom od 31. listopada 2007. da će u slučaju poslovno uvjetovanog otkaza isplatiti radnicima sva njihova dospjela potraživanja. Budući da je tuženik izvršio obračun potraživanja, da je tužitelj dio potraživanja naplatio od Agencije za osiguranje radničkih potraživanja, tužitelju je dosuđena razlika u iznosima kako je to navedeno u izreci prvostupanjske presude.

Budući da ovaj drugostupanjski sud u cijelosti prihvaća činjenična utvrđenja i primjenu materijalnog prava, kako u odnosu na glavno potraživanje, sadržanog u prvostupanjskoj presudi, na temelju odredbe čl. 375. st. 5. ZPP tuženika se upućuje na razloge prvostupanjske presude.

Međutim pogrešno je prvostupanjski sud dosudio tužitelju zatezne kamate na cjelokupni iznos bruto plaće.

U skladu s čl. 54. st. 1. i 2. Zakona o porezu na dohodak („Narodne novine“, broj: 177/04 - dalje: Zakon) predujam poreza na dohodak obračunava, obustavlja i uplaćuje

poslodavac, isplatitelj primitka iz čl. 14. istog Zakona ili sam porezni obveznik i to prilikom svake isplate prema propisima koji važe na dan isplate.

Odredbama čl. 45. st. 4. i 5. Zakona i čl. 61 st. 1. i 9. Pravilnika o porezu na dohodak („Narodne novine“ broj: 95/05, 96/06, 86/07 - dalje Pravilnik) propisano je da se predujam poreza na dohodak od nesamostalnog rada obračunava tijekom istog mjeseca svakog poreznog razdoblja isplaćenog primitka od nesamostalnog rada iz čl. 14. Zakona i čl. 11., 12., 15. toga Pravilnika umanjenog za obračunane i uplaćene doprinose za obvezna osiguranja iz primitka po posebnim propisima i umanjenog za iznos uplaćenih premija osiguranja iz čl. 12. st. 9. i čl. 16. st. 2. Zakona, te umanjenog za osobni odbitak iz čl. 36. st. 1. i 2. istoga Zakona. Obračunani predujam poreza isplatitelj obustavlja i uplaćuje istodobno s isplatom, primitka od nesamostalnog rada, kao porez po odbitku.

S obzirom na navedeno, porez na dohodak i prirez na dohodak, koji čine sastavne dijelove bruto plaće (uz neto plaću i doprinose), dospijevaju tek s isplatom plaće, što znači da do trenutka isplate nisu ni dospjeli na naplatu pa na njih ne teku ni zatezne kamate. Stoga je tužbeni zahtjev u tom dijelu kojim je zatražena zatezna kamata na porez na dohodak i na prirez na dohodak neosnovan.

Stoga je valjalo odbiti žalbu tuženika i potvrditi prvostupanjsku presudu na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP. osim u dijelu kojom je prihvaćen zahtjev za isplatu zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u bruto plaći, pa je na temelju odredbe čl. 373. t. 3. ZPP u tom dijelu presuda preinačena i zahtjev odbijen.

U Zagrebu 19. siječnja 2016.

Predsjednica vijeća:
mr.sc. Iris Gović Penić, v.r.

Za točnost otpisavka – ovlaštteni službenik:
Marija Roginek